

# Setkání

BISKUPSTVÍ ČESKOBUDĚJOVICKÉ

duben 2018 / ročník XXVIII

**Dosáhne biskup  
JOSEF HLOUCH  
pocty oltáře?**

**Konference k 300. výročí  
svatojánského zázraku  
ve Strakoniciích**

**Týden pro rodinu,  
ČAS BÝT SPOLU**





# NAKLADATELSTVÍ PAULÍNKY

Jungmannovo nám. 18, 110 00 Praha 1, Tel.: 224 818 757  
On-line knihkupectví: [www.paulinky.cz](http://www.paulinky.cz), [objednavky@paulinky.cz](mailto:objednavky@paulinky.cz)

Corinna Kahröde-Warnkenová

## Můj růžový život s Bohem a rakovinou

Na základě zkušeností s opakovanou léčbou rakoviny a také z radosti ze psaní si autorka začala vést svůj blog, kde zpracovávala mnohé ze svých prožitků. Nadto psala i dopisy Bohu, jehož blízkost vnímala ve všech krásných, ale i těžkých obdobích svého života. A obojí se nachází právě v této knize, která představuje autentické svědectví ženy, jež navzdory onkologické diagnóze prožívá nejlepší období svého života.

Brož., 248 s., 265 Kč

Silvano Fausti

## Nad evangeliem podle Lukáše Porozumět Božímu slovu

Výklad Lukášova evangelia, ve kterém nechybí odbornost a přitom i pochopitelnost a živost, která zve nejen k četbě, ale i k přemýšlení a k žití rozjímáného slova. Autorova životní zkušenost se zde spojuje s povitým bádáním a přesný výklad s jednoduchým jazykem v ustavičném dialogu mezi moderností a tradicí.

Váz., 847 s., 789 Kč, dotisk

Papež František

## Pokora, cesta k Bohu

Kard. Bergoglio čerpá z bohatství starobylé duchovní praxe otců pouště a předkládá nám spisek Dorothea z Gazy „O obviňování sebe sama“. Vytýčuje tak stále aktuální cestu autentické křesťanské pokory, která je základem každého opravdového společenství.

E-kniha, 45 Kč

Walter J. Ciszek SJ

## On mne vede (e-kniha)

Walter Ciszek již popsal svou zkušenost ze sibiřských gulagů v knize S Bohem v Rusku. Po jejím vydání mu čtenáři často kladli otázku: „Jak jste to mohl přežít?“ Ve své druhé knize se tedy opět ohlíží za tím, co zakusil, a vydává svědectví o své víře a o mocném působení Boží prozřetelnosti.

E-kniha, 159 Kč.

Též jako tištěná kniha, váz., 304 s., 315 Kč

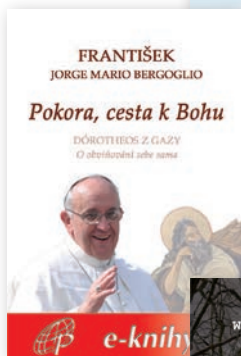
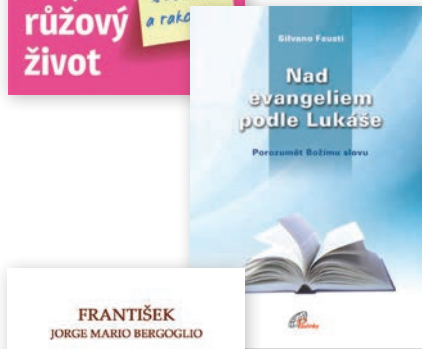
Dag Tessoré

## Hlavní neřesti (e-kniha)

### Jak vyléčit sedm bolestí duše

„Mnozí jistě slyšeli vyprávět o »sedmi hlavních neřestech« – alespoň proto, že už vešly do běžného jazyka. Víme však, jaké jsou tyto neřesti, co skutečně představují? Ví dnešní křesťan, jaké konkrétní »práci« je třeba se věnovat, aby se osvobodil od těchto sedmi nemocí duše?“ Autor vychází zejména ze tří knih, v nichž se inspiroval: Osm duchů ničemnosti pravděpodobně Evagria Pontica, Zvyky cenobitů a léky na osm základních neřestí svatého Jana Cassiana a Žebřík do ráje svatého Jana Klimaka. Staletími prověřené analýzy a postupy aplikuje na naši současnost.

E-kniha, 49 Kč



## Obsah

|                                                                      |    |
|----------------------------------------------------------------------|----|
| Dosáhne biskup Josef Hlouch pocty oltáře?                            | 3  |
| Základní data ze života biskupa Josefa Hloucha                       | 4  |
| Podklady pro blahořečení shromáždí postulátor                        | 5  |
| Březnové střípky vzpomínek                                           | 6  |
| Jihočeské kostelíky X                                                | 7  |
| Cesta čaje                                                           | 8  |
| Slovo života pro děti                                                | 10 |
| Konference k 300. výročí svatojánského zázraku ve Strakoniciích      | 12 |
| Začít znovu                                                          | 13 |
| Personalie                                                           | 13 |
| Týden pro rodinu 2018                                                | 14 |
| Zveme vás...                                                         | 15 |
| DCR připravuje a zve....                                             | 15 |
| Připravme svá srdce                                                  | 16 |
| Jak jsem se těšila na postní duchovní obnovu s P. Posádem            | 16 |
| Sobotní postní rekolekce se v Českých Budějovicích vydařila          | 17 |
| Salesiáni ve špičkové architektuře                                   | 18 |
| Setkání s Písmem Svatým                                              | 19 |
| Modlitba za zdárný průběh procesu beatifikace biskupa Josefa Hloucha | 20 |

## Měsíčník AKTUALITY – SETKÁNÍ

Vydává Biskupství českobudějovické

**Kontakt:** Biskupská 4, 370 01 České Budějovice,  
e-mail: [setkani@bcb.cz](mailto:setkani@bcb.cz)

**Redakční rada:** JUDr. Jan Kotous,  
Dr. Zdeněk Mareš Th.D., Mgr. Ondřej Doskočil, Th.D.

**Šéfredaktor:** Miroslav Bina

**Grafika a sazba:** Zuzana Prokopová

**Tisk:** Inpress a.s., České Budějovice

Evidenční číslo MK ČR E 6603

ISSN 1212-8074

**Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení rukopisů a nezodpovídá za obsah inzerce.**

**Uzávěrka příštího čísla je 16. 4. 2018**

Vážení odběratelé, náklady na výrobu jednoho čísla činí 25 Kč. Přispět na ně můžete formou daru pro diecézi na účet Biskupství českobudějovického u Sberbank cz, a.s.: 4120000636/6800, variabilní symbol 11. Účtárna biskupství na vyžádání vystaví doklad o daru pro daňové účely.

# Dosáhne biskup Josef Hlouch pocty oltáře?

**Již záhy po smrti biskupa Hloucha 10. června 1972 se stal jeho hrob cílem návštěv a modliteb věřících nejen z Českobudějovické diecéze. Lidé uchovávali jako velkou vzácnost magnetofonové nahrávky kázání Josefa Hloucha, horlivě četli jeho Minutěnku a i jej soukromě uctívali jako svého přímluvce v duchu jeho slov ze závěti – všechny vás v srdci na věčnost nesu.**

Po roce 1989 začalo sílit úsilí věřícího lidu o přenesení ostatků biskupa Hloucha do českobudějovické katedrály. Toto úsilí vykrystalizovalo v roce 1996 v petiční akci adresovanou Českobudějovickému biskupství s prosbou o přemístění jeho ostatků ze hřbitova u sv. Otýlie v Českých Budějovicích. Zároveň prosba žádala tehdejšího českobudějovického diecézního biskupa Antonína Lišku o zahájení beatifikačního procesu. Biskup Antonín Liška reagoval na tuto skutečnost tím, že iniciativu vítá a že se vše musí řádně projednat a důkladně připravit.

**V roce 2012** si Českobudějovická diecéze připomínala 110. výročí narození a 40. výročí úmrtí biskupa Josefa Hloucha a tento rok vyhlásila za Rok biskupa Josefa Hloucha (25. března 2012 – 9. června 2013). V pastýřském listu tehdejší českobudějovický diecézní biskup Mons. Jiří Padour OFM Cap mimo jiné zdůraznil, že „*toužíme spolu s vámi poděkovat Pánu Bohu za jeho život a službu Českobudějovické diecézi.*“

Na Rok biskupa Josefa Hloucha byla naplánována celá řada akcí s cílem připomenout jeho život a dílo a poděkovat Všemohoucímu za dar jeho života a služby. V první řadě **vzpomínkový den v sobotu 9. června 2012**, v předvečer 40. výročí úmrtí biskupa Josefa Hloucha. Dopolední odhalení a žehnání pamětní desky biskupa Hloucha na budově biskupské rezidence následovala pontifikální mše svatá v českobudějovickém kostele Obětování Panny Marie a veřejná přednáška prof. Martina Weise na téma Josef Hlouch a proměny jeho doby. Vzpomínkový den zakončila krátká odpolední pobožnost u hrobu biskupa Josefa Hloucha na hřbitově u sv. Otýlie.

**Ve dnech 11. až 29. června 2012** se v prostorách Státního okresního archivu v Českých Budějovicích konala doprovodná **výstava Českobudějovický biskup Josef Hlouch (1902–1972)**, dokumentující jeho život od narození až po smrt a pohřeb. K spatření zde byly fotografie, originály psaných i tištěných archiválií, jeho biskupská klerika a berla, portrét z galerie biskupů, kalich, ciborium a mnohé další. Návštěvníci výstavy mohli spatřit i četné věci osobní povahy jako podepsaný breviář, růženec či studentský průkaz. I posluchači radia Proglas měli možnost připomenout si postavu českobudějovického biskupa v rámci relace „Všimli jsme si“ vysílané v pátek 15. června 2012.

Vzpomínkový jubilejní rok byl ukončen **slavnostní pontifikální bohoslužbou 9. června 2013**, při které byla biskupu Hlouchovi odhalena v katedrálním chrámu sv. Mikuláše bronzová busta.

**Po nástupu Mons. Vlastimila Kročila do služby českobudějovického biskupa** se práce na přípravě beatifikačního procesu zintenzivnily a na podzim roku 2015 mohl předlo-

žit tento úmysl České biskupské konferenci, která jej přijala a jednomyslně schválila; tím také bylo možné přistoupit ke zpracování velmi obsáhlé žádosti do Říma. Žádost o dovolení zahájit beatifikační proces byla tedy podána s příslušnou dokumentací v listopadu minulého roku. Souhlasným vyjádřením Svatého stolce, které jsme obdrželi, se náš českobudějovický biskup Josef Hlouch, oficiálně stává kandidátem na blahořečení a přísluší mu titul „Boží služebník“. Při dopolední mši svaté na Zelený čtvrtek tak bylo možné, aby do rukou biskupa Kročila složil předepsaný slib postulátor procesu – profesor Martin Weis – stejně tak i členové pracovního týmu, který bude v záležitosti blahořečení, během diecézní fáze procesu, pracovat na shromažďování veškerých podkladů a jejich posuzování.

*Martin Weis, Miroslav Bína na základě pastýřského listu biskupa Vlastimila Kročila a materiálů postulátora*



Foto: archiv postulátora



# Základní data ze života biskupa JOSEFA HLOUCHA

## Mládí a studium

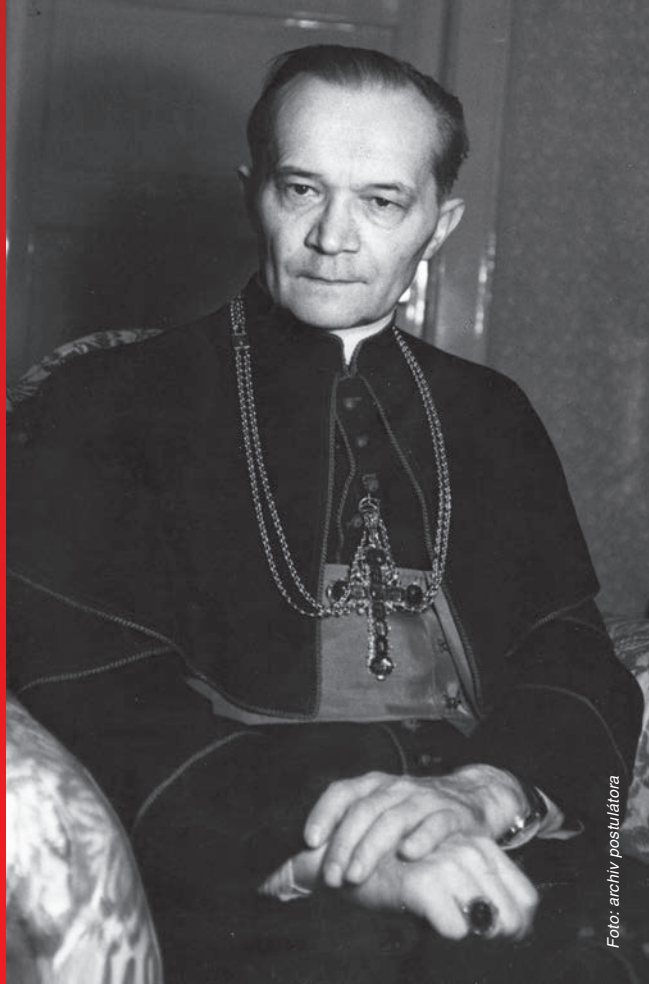
- narozen 26. března 1902 v Lipníku u Třebíče, pokřtěn tamtéž 30. března 1902 ve farním kostele sv. Jana Křtitele
- 16. července 1922 maturuje na Arcibiskupském gymnáziu v Kroměříži.
- 1922–1926 arcibiskupský kněžský seminář a studia na CM teologické fakultě v Olomouci

## Kněžské působení a akademická dráha

- 5. července 1926 vysvěcen na kněze olomouckým arcibiskupem Prečanem
- první místo v duchovní správě Spálov, od září 1928 exposita v Olomouci – Hodolanech do roku 1934 – zde se osvědčil zejména při návratech do řad katolické církve –  
– přes 400 konvertitů
- 15. listopadu 1934 promován na doktora teologie na CM teologické fakultě v Olomouci, pokračuje v pedagogické práci na CMTF (před válkou dosáhne docentury, v říjnu 1945 jmenován profesorem)
- při akademické dráze zapojován arcibiskupem Prečanem do práce arcibiskupské konsistoře

## Biskupské působení

- 25. června 1947 papež Pius XII jmenoval Josefa Hloucha devátým biskupem českobudějovickým
- 15. srpna 1947 přijímá biskupské svěcení v Olomouci
- 7. září 1947 se ujímá úřadu diecézního biskupa v Českých Budějovicích a následuje horlivá pastýřská činnost v diecézi poznamenané odsunem německého obyvatelstva
- po únoru 1948 omezován v činnosti, od ledna 1950 pod stálým dohledem – tzv. „ochranou“ příslušníka StB, následuje internace v biskupské rezidenci, která se zostřuje – např. i návštěvu nemocnice musí schválit Státní úřad pro věci církevní v Praze, také každou návštěvu zpovědníka – ta se od počátku roku 1952 nepovoluje a to v rámci tzv. akce „H“ na odstranění biskupa z diecéze.
- 29. března 1952 trestním výměrem zakázáno biskupu Hlouchovi pobývat na území diecéze
- březen 1952 – květen 1968 je nuceně mimo diecézi – Kadaň, Růžodol u Liberce, Myštěves u Nového Bydžova, Branná na Šumpersku, Šebetov u Blanska, Koclířov u Svitav. Jeho zdravotní stav se v době vyhnanství výrazně zhoršil. U orgánů KSČ a bezpečnosti převládala obava, že by jeho případné smrti mohl využít např. Svatý stolec v akcích proti komunistickému režimu v tehdejší Československu. V roce 1954 se tak objevily snahy o propuštění biskupa Hloucha z internace



a o jeho penzionování, nastalo krátkodobé přerušení internace a dovoleno léčení. Do diecéze se biskup Hlouch navrátí až v roce 1968, a to s podlomeným zdravím.

- 23. května 1968 obdržel státní souhlas k působení diecézním biskupem v Českých Budějovicích
- 9. června 1968 se opět ujímá řízení diecéze a nastává horlivá pastýřská činnost, ale několikrát se musí léčit v nemocnici
- počátkem 70. let 20. století – návrat k intenzivnímu zasahování státem do církevních záležitostí, zůstává se dohled Státní bezpečnosti a zostření nátlaku na biskupa krajským církevním tajemníkem Leo Drozdem, který „pohovory“ s biskupem záměrně vykonává tak, aby ještě více podlomil zdraví biskupa, ten prodělá před vánočními svátky 1971 těžký infarkt
- duben 1972 – poslední cesta do Říma – papež Pavel VI. s kuriálními kardinály přijal Josefa Hloucha s velkou láskou a úctou, prokazovanou jen vyznavačům trpícím pro víru. Ve svém pokorném a zároveň zmučeném a vyčerpaném vzezření budil dojem živoucího svědka víry a budoucího mučedníka. Papež biskupu Hlouchovi zařídil a přímo nařídil týdenní odpočinek v letovisku poblíž Říma.
- 10. června 1972 umírá Josef Hlouch nekravou mučednickou smrtí ve své biskupské rezidenci v důsledku srdečního selhání způsobeného neurvalým jednáním tehdejšího církevního tajemníka

## Doložitelné ctnosti a spiritualita Josefa Hloucha

- neochvějná víra, trpělivé nesení životních křížů, odpuštění pronásledovatelům a bliženecká láska – heroický stupeň
- hluboká eucharistická úcta, kult Nejsvětějšího Srdce Ježíšova a mariánská spiritualita



## Podklady pro blahořečení shromáždí postulátor

Shromážděním podkladů pro beatifikaci je v katolické církvi pověřen tzv. postulátor, kterým může být kněz i laik. Pro proces blahořečení Josefa Hloucha jím byl jmenován prof. Martin Weis.

***Pane profesore, na Zelený čtvrtek při tzv. Missa chrismatis jste spolu se členy pracovního týmu složil předepsaný slib a přijal dekret. Tímto úkonem byla zahájena veřejná fáze diecézního procesu beatifikace Služebníka Božího Josefa Hloucha. Jak mohou věřící přispět ke zdárnému průběhu tohoto procesu?***

Jak již na to upozornil náš diecézní biskup Vlastimil v pastýřském listu určeném k přečtení na Hod Boží velikonoční, v první řadě modlitbou za zdárný průběh procesu svatořečení.

Též čtenáře časopisu a všechny jejich blízké jako řádně ustanovený postulátor spolu s panem biskupem Vlastimilem prosím, pokud mohou, aby vydali své svědectví o ctnostech života Služebníka Božího Josefa Hloucha, stejně tak ale i ty, kteří by znali nějakou překážku bránící procesu jeho svatořečení, aby se přihlásili písemně – mně jako postulátorovi – a to na adresu biskupství českobudějovického, Biskupská 4, PSČ 370 01 – na obálku prosím připište velkým písmem zřetelné POSTULÁTOR. Stejně tak prosím i ty, kteří chovají nějakou písemnou korespondenci se Služebníkem Božím Josefem Hlouchem či týkající se jeho osoby, aby ji rovněž pro proces svatořečení poskytli.

***Co vás jako postulátora i nás, kteří toužíme po svatořečení biskupa Hloucha, čeká v nejbližších dnech či týdnech?***

Ušli jsme malinký kousek na cestě diecézního procesu beatifikace. Získáním povolení tzv. nihil obstat (pozn. redakce: lat. nihil obstat = „nic nebrání“ – je v katolické církvi prohlášení o neexistenci překážek ve vztahu k určité skutečnosti; užívá se např. i k potvrzení nezávadnosti publikovaných knih) od Svatého stolce se de facto otvírá další a zdůrazňuji, že velmi dlouhá etapa kanonizačního procesu, v němž diecézní komise vyslechne jednotlivě všechny svědky a shromáždí veškerý

svědecký materiál, který po skončeném šetření odešle Kongregaci pro svatořečení do Říma.

***A co otázka nutného zázraku?***

Příslušný dokument Svatého stolce uvádí, že u služebníků Božích, kteří prokazatelně zemřeli mučednickou smrtí, není pro blahořečení zázrak nutně vyžadován. Ten je nezbytný v případech, že se jedná o blahořečení na základě heroických ctností služebníka Božího.

Pro svatořečení mučedníka však již zázrak nutný je, neboť jím Bůh dosvědčuje svatost služebníka Božího, na jehož přímluvu zázrak učinil. Je tedy nejvyšší správné, když věřící v modlitbách prosí Boha, aby na přímluvu svého služebníka Josefa Hloucha učinil zázrak. Dojde-li k mimořádnému vyslyšení takovýchto proseb připisovaných jeho přímluvě, bude tato záležitost náležitě prošetřena dle daných postupů. Ať již se jedná o uzdravení či o jinou mimořádnou skutečnost domnělého zázraku, musí být vše velmi důkladně prozkoumáno za pomoci příslušných odborníků jmenovaných diecézním biskupem. Dle všeobecně platné definice je „zázrak je viditelným znamením, které se nedá vysvětlit pouhým přirozeným rozumem, ale pouze zásahem Božím v kontextu náboženské víry. Znamením, které svědčí o nekonečné moci Stvořitele světa“. To sice znamená, že nevěřícímu člověku zázrak nic neříká, ale tento nevěřící musí uznat jeho existenci, anebo ještě lépe řečeno, musí tuto skutečnost vzít v úvahu a konstatovat ji.

Příslušná modlitba za zázrak musí být církevně schválena a její text bude vyhlášen při bohoslužbách v českobudějovické katedrále ve výroční den úmrtí služebníka Božího Josefa Hloucha, a to v neděli **10. června 2018**.

Miroslav Bína



# Březnové střípky vzpomínek

V naší knihovně je dnes už pěkně ohmataná publikace Jima Bishopa „Den, kdy zemřel Kristus“, vydaná v nakladatelství Vyšehrad počátkem roku 1971. Někdy koncem března 1971 přinesl dárkem tuto knihu mojí mamince pan biskup Hlouch. Přišel k nám domů na návštěvu asi 10 dnů před maminičinými narozeninami, měla je 8. dubna.



P. Dr. Jan Jaroš C.S.s.R., biskup Josef Hlouch, gen. vikář ThDr. Augustin Malý

Bylo to moc hezké setkání. Šli jsme si pro pana biskupa do rezidence s P. dr. Janem Jarošem, redemptoristou a dobrým známým mého tatínka. Když jsme vstoupili do přijímacího salónu, pan biskup Hlouch byl oblečený v klerice, s pektórem a solídeem. S úsměvem se zeptal „Mám jít takhle nebo se mám převléci do civilu?“. V mladické ješitnosti a z radosti, že budeme mít doma biskupa v plné parádě, samozřejmě zněla odpověď „V klerice“. Pan biskup si tedy přehodil si přes kleriku zimník, na hlavu dal klobouk, do ruky vzal malý balíček a vyrazili jsme do ulic. Šli jsme kolem katedrály, kde před misijním křížem pan biskup automaticky smekl.

Doma u nás čekali rodiče a také ThDr. Augustin Malý, přítel rodiny a biskupův generální vikář. Pan biskup byl poněkud překvapen. Netušil jakou bude mít u nás společnost. Uvítal se s maminkou, předal onen malý balíček, potřásl si rukou s tátou a zasedli jsme k večeři, která se ve velmi přátelském až uvolněném duchu poněkud protáhla. Tady je třeba poznamenat, že pro pana biskupa, který byl v rekonvalescenci, se ten večer vařilo zvlášť a dietně. Mám z toho setkání 2 fotografie, na kterých jsou zmínění účastníci. Než se společnost rozešla, pan biskup nám všem při rozloučení požehnal. Když maminka posléze rozbálila balíček, nalezla zmíněnou knihu.

I další vzpomínka se váže ke stejnému měsíci, tentokrát k 18. březnu minulého roku. Před polednem toho dne jsem se dozvěděl, že zemřel kardinál Miloslav Vlk. Poprvé jsme

se spolu setkali v roce 1963, kdy pracoval jako vedoucí městského archivu v Českých Budějovicích. Tehdy jsme se spolužákem archiv navštívili a vyslechli jeho výklad o tom, jak archiváři po ulicích mapují jednotlivá řemesla ve středověkém městě a vytváří tak obraz života tehdejší společnosti. V červnu 1968 v českobudějovické katedrále jsem se s ním setkal podruhé. Tehdy z rukou diecézního biskupa Josefa Hloucha přijal kněžské svěcení. Byl jeho prvním a také jediným kněžským svěcencem po návratu do diecéze. Od srpna 1968 se stal biskupským sekretářem. Stýkali jsme se pak, až do jeho odchodu na věčnost, vlastně s malými přestávkami stále.

V roce 1971 byl donucen státní správou odejít z Budějovic. Tenkrát mi řekl pan biskup „Vidíš i toho mi vzali“. V roce 1972 v září jsme jeli Miloslava Vlka navštívit do jeho nového působiště v Rožmitále pod Třemšínem. Zajížděli jsme totiž našeho „žigulíka“. Vzpomínám, jak si náš hostitel, kterému se auto líbilo, sedl za volant a proháněli jsme se po silnicích kolem Rožmitálu. K rožmitálské návštěvě se váže ještě jedna událost. Je velice prozaická a jmenuje se „kulajda“. Tou nás na rožmitálské faře pohostil. Vařila jí jeho staříčká teta, která mu na faře dělala hospodyní. U nás doma se kulajda nikdy nedělala. Maminka pocházela od Klatov a tam jí asi neznali. Protože chutnala, požádali jsme o recept. Od té doby je u nás na stole poměrně často „kardinálská kulajda“.

Jan Kotous

# Jihočeské kostelíky X

Při dnešním nedělním putování po kostelech Českobudějovické diecéze, kdy nám počasí přislíbilo, že bude přívětivé, zůstaneme jen nedaleko od jihočeské katedrály sv. Mikuláše. Přesto bylo rozhodování trochu rozpačité nad otázkou, kudy je to k prvnímu cíli blíže. Rozhodnuto – přes Ledenice.



## Libín

Nevelká, ale čistá obec zhruba 20 kilometrů od Budějovic, do Třeboně necelých 10. První písemná zmínka pochází z roku 1366, byť se předpokládá, že je ještě starší. V současné době má kolem 330 obyvatel, v místě není škola, pošta, ani zdravotnické zařízení. Přesto, jak už bylo naznačeno, útulná a s čilou občanskou aktivitou pro děti i dospělé. Nasvícení vánočního stromu, stavění májky, dětské zábavy, rej čertů i nadílka Mikuláše. Aktivní je Sbor dobrovolných hasičů.



Ke kostelíku **Božského Srdce Páně** pocházejícího z roku 1923 jsme dorazili už na konec bohoslužby, přesto bylo ještě možné zavzpomínat s tehdejší duchovním P. Josefem Xaverem Kobzou CFSsS na jeho dřívější působení.



Dnes je jako důchodce na trvalém odpočinku v Písku. Zde působí P. František Halaš, čestný kanovník katedrální kapituly. V současném katalogu je kostel uveden pod názvem „Nejsvětějšího Srdce Ježíšova“. Nutno ale doplnit, že není majetkem církve, ale obecního úřadu. Přesto je nutné vyzvednout péči, se kterou je udržován. Rovněž tak ostatní drobné sakrální stavby jako kaple ve Spolí, kaple ve Slavošovicích nebo Boží muka Spolí-mlýn, památník obětem světové války uprostřed obce.

## Štěpánovice

Původní osada Štěpánov byla založena kolem 13. století. Zdejší kostel **Nanebevzetí Panny Marie** existoval již před rokem 1356, když příslušel děkanátu Chýnovskému. Obec byla v držení různých pánů, po čas přifařena k Ledenicím,



r. 1424 k Třeboni, patřila též Rožmberkům. Za vlády Marie Terezie zde vznikla farní škola, která musela být podle nařízení u každého kostela. Dnes má obec nejen základní a mateřskou školu, ale i poštu, působí zde Sbor dobrovolných hasičů i sportovní spolky. V obci žije cca 650 obyvatel, pod správu patří dalších sedm okolních obcí. K dispozici je Sokolovna, koupaliště, aktivní je také Myslivecké sdružení.



Vznik plebanie je datován rokem 1357, později jako filiální patřila k Ledenicím, roku 1738 obnovena. Matriky vedeny od roku 1697. Kostel byl původně gotický, vypálený v 15. století, po požáru provedeno několik úprav. K památkám patří kamenná křtitelnice z roku 1515 a dřevěná socha Panny Marie. Místní hřbitov zůstal přímo u kostela, takže i zde bylo možné pohovořit s několika místními pamětníky, jakže tomu bývalo v dobách dávno zapomenutých. Ale jelikož byla neděle právě po svátku Nanebevzetí, potvrdilo se, že tradice místní pouti je nadále čile udržována. Obnovený památník obětem válek i zde dokumentuje, že historie se nezapomíná.

František Růžička, České Budějovice  
Fotografie: František Růžička



# Cesta ČAJE

Dvě diecézní zástupkyně Papežských misijních děl Hana Koukalová a Olga Švecová navštívily na Srí Lance projekty, které zde z České republiky podporujeme. Během prvních únorových dnů měly možnost se setkat s místními misionáři, kteří mohou díky nám poskytovat pomoc dětem bez domova, navštívit národní kněžský seminář plný studentů i vidět děti ve zdejší kvetoucím Papežském misijním díle dětí. Zvláštní radostí bylo setkání s Misionáři obláty, které v Čechách známe z plzeňské a budějovické diecéze.



*„Víte, co je krásné na mladé církvi? Tedy i ta srílanská má něco už za sebou... Má nadšení a radost. Představte si, že se jedeme podívat na nově vznikající první klášter na ostrově! Zdejší cisterciáci mají více povolání, než se jim vejde do jejich skromného domku. I přesto, že katolíků je zde menšina, vláda uznává jejich dobrý vliv a do vínku jim darovala 10 akrů půdy kokosového háje, který jim nyní skýtá obživu. A my měli tu čest projít se stavbou kláštera, který by měl v budoucnu sloužit jako duchovní centrum pro věřící, v tuhle chvíli z celého ostrova.“*

„Naše Paní z Lanky oroduj za nás.“ V době druhé světové války zasvětil tehdejší arcibiskup města Colombo svou zemi Panně Marii, a ta zemi skutečně od jakéhokoli napadení ochránila. Tuto ochranu tady zvláštním způsobem cítíte na každém kroku. Přesto naše evropská výprava přijíždí do země, kde křesťané tvoří menšinu vedle dalších třech náboženství, tedy buddhismu, hinduismu a islámu. Nejvýmluvněji

se vás tento fakt dotkne v Matale, kde lze chrámy všech čtyř vyznání navštívit na jedné hlavní ulici. Každé z nich můžeme nyní ze zkušenosti popsat, ale z našeho úhlu pohledu je zajímavý znak křesťanů zřetelný pro všechny obyvatele – to jsou ti, kdo pomáhají všem bez rozdílu. Toto vám řekne úředník na poště (a pošle vás sbírat děti na ulici, protože jste křesťan a na vás se může obrátit), i vedoucí dětského domova, když vám ukazuje dokumenty dětí.

Na ostrov směřují davy turistů z celého světa a jasným důvodem je krása této země. Na jednom prostoru najdete překrásné pláže u oceánu, hory s čajovými plantážemi, téměř divokou džungli ve vnitrozemí i historická města stará tisíci lety. A obraz britské kolonie vám připomene staříčkový vlak projíždějící skrze celý ostrov, přes údolí nad klenutých mostech.

*„Doposud jsme tuto zemi obdivovaly, ale poté, co se naše dodávka vyšplhala do výšky naší Sněžky a viděly*





*jsme hory pokryté čajovými políčky, květiny nejdivočejších barev a tvarů rostoucí volně podél silnice, vodopády prudce padající v soutěskách mezi kopci, musíme říct, že je překrásná. Pro nás se čtyřmi ročními obdobími a polohou u obratníku je třeba ještě dodat, že v oněch 1500 metrech nad mořem se pohybujete stále v teplotě okolo třiceti stupňů. A máte pocit, že čas se zastavil a odněkud se vynoří pan Lipton v kostkovaném kabátku a bude vám u stolečku s čajem a zákuskem vyprávět o tom zvláštním čajovém stromku.“*

V rozhovorech nad prací Papežských misijních děl se dotýkáme reality běžného života zdejších obyvatel. Neocitáme se v zemi ohrožené bezprostředním nebezpečím a tak má zdejší národní kancelář prostor na budování nejen struktury přímé pomoci – podporování projektů, kde má naše pomoc smysl, ale i práci ve formaci dětí a dospělých k vzájemné odpovědnosti. Některé dny máme pocit, že jsme nejen na vizitaci našich projektů, ale na neplánovanou konferenci o naší společné práci a velmi intenzivně se tady v terénu od sebe navzájem učíme. Několikrát navštěvujeme shromáždění dětí z Papežského misijního díla dětí, mluvíme s nimi o jejich setkáváních a radostech a starostech. Zdejší cíle jsou definovány velmi jasně: děti ve víře vzdělávat – učit je víru žít – víru šířit. Pohled na skupinky asi tisícovky dětí a jejich mladé ustarané animátory, aby vše dobře proběhlo, vás uklidní, že na světě je ještě něco v pořádku. Spolu s P. Wallnerem, OCist.z rakouské kanceláře si pojmenováváme viděné: tato církev kvete, roste a je plná života. V tom ji určitě chceme podpořit (i se od ní „nakazit“).

Další oblastí je ale reálná chudoba většiny obyvatel, která některé z nich nutí dokonce opouštět své děti a nechávat je alespoň u dveří dětských domovů. Nedokončený proces obnovy země po 30leté kmenové válce, ničivém tsunami, protože velké sumy peněz z celého světa zmizely neznámo kde. A tak ještě dnes můžete hned vedle překrásných pláží u oceánu potkat

bídu, která vás nutí se stydět. A tu se opakuje naše hrdost na církev, jejíž jsme součástí – přes všechnu nedokonalost, kterou se někdy vyznačuje – poskytuje fungující síť, aby se pomoc dostávala tam, kde je potřeba. Její členové nečekají, až přijde pomoc od státu, až vše začne fungovat tak, jak má. Začínají sami, trpělivě a někdy velmi skrytě pracují mezi potřebnými.

*„Máme před sebou návštěvu chlapeckého sirotčince v Matale. V domě plném 60 kluků nejrůznějšího věku nás ale všechna trápení rychle přecházejí. Tady se žije v radosti a lásce, to je patrné už po několika minutách. Kluci pro nás nacvičili krátké uvítání, scénku a pár hudebních vystoupení. Procházíme domem kuchyní, třídami, ložnicí a Olga má potřebu vzít štětku a chlapům tady vymalovat. Ale tak už to tady skoro ve všech domech otevřených dveří a oken chodí, prach zvenku sedá na věci uvnitř a chlapci jsou především viditelně spokojení, chudoba viditelná na zařízení i stavu domu je až druhotná. Dovezly jsme pár dárků, a tak vyřizujeme pozdravy a poděkování za obrázky do Vodňan a Městu České Budějovice za pastelky a reflexní pásky – ty na Srí Lanku dorazily zřetelně poprvé s námi.“*

Znak kvetoucí církve? Národní kněžský seminář naplněný 300 studenty? Znak živé církve? Charitní práce s opuštěnými dětmi v dětských domovech? Rády vám o tom budeme vyprávět, klidně i s popíjením srílanského čaje přímo ze zdejších plantáží, kterého máme v zavazadlech celkem téměř 5 kilogramů. Přidáme i pár slov o výrobě sloního papíru. Pro farnosti i školy připravujeme přednášky a vstupy do škol, v nichž chceme na obecném tématu cesty čaje do našeho ranního hrnečku představit co nejširší veřejnosti jak tuto krásnou zemi, tak misijní dílo církve.

(O přednášku ve farnosti nebo vstup do škol na téma Cesta čaje žádejte na: [missio.cb@gmail.com](mailto:missio.cb@gmail.com))

*Radek Gális, Hana Koukalova*

Několik příkladů slov, která můžeme žít:

**Setkáme se s nějakým bližním?**

„Miluj svého bližního jako sám sebe.“ (Mt 22,39)

**Prožíváme nějakou bolest?**

„Kdo chce jít za mnou, (...) vezmi svůj kříž.“ (srov. Mt 16,24) atd.

Tak se Ježíšova slova osvětlí a Ježíš do nás vstoupí se svojí pravdou, se svojí silou a se svojí láskou. **Náš život bude stále více životem s ním, spoluprací s ním.**<sup>2</sup>

<sup>(2)</sup> C. Lubich, La vera vita, Città Nuova, 35, [1991], 14, p. 33.

wordteens.focolare.org

4

centro.rpu@focolare.org

**ŽIVOT,**

**KTERÝ NEUMÍRÁ**

#WordTeensCard #04



3

**„Již víme, jaká k tomu vede cesta: (...) žít se zvláštním úsilím, ta Ježíšova slova, která nám připomínají různé životní okolnosti.“**

**totální volbu Ježíše:**

*Křesťanská víra je především plodem osobního setkání s Bohem, s Ježíšem, který netouží po ničem jiném, než abychom měli účast na jeho životě. Chiara ve svém komentáři pokračuje tím, že nás vyzývá, abychom obnovili*

<sup>(1)</sup> C. Lubich, La vera vita, Città Nuova, 35, [1991], 14, p. 32.

Jedině Ježíš může nasýtit hlad člověka. Jedině on nám může dát život, který neumírá, protože on je Život.<sup>1</sup>



2

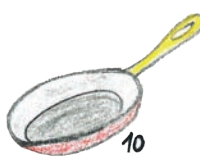
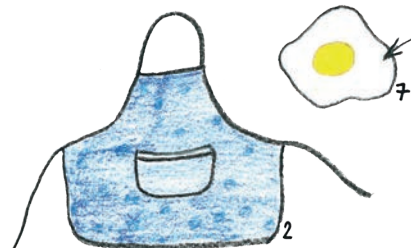
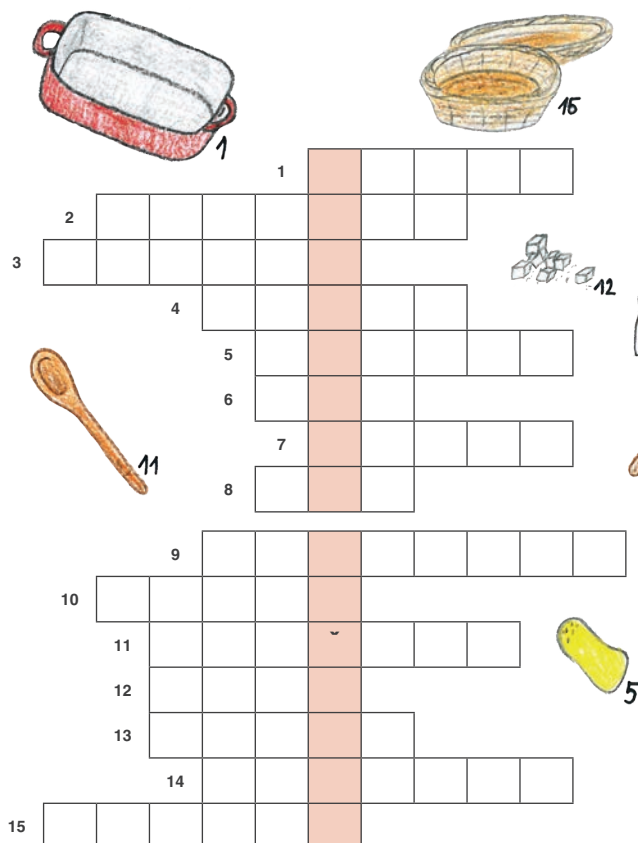
**„Ježíš zde odpovídá na nejhlušší touhu člověka. Člověk byl stvořen pro život, hledá ho ze všech svých sil. Jeho velkou chybou však je hledat ho v něčem stvořeném, co je omezené a pomíjivé a nemůže tedy dát opravdovou odpověď na touhu člověka.“**

*Když Chiara Lubichová komentovala tuto větu evangelia, napsala:*

**„Amen, amen, pravím vám: Kdo věří, má život věčný.“ (Jan 6,47)**

Vystřihni a slož – promění se v pohodlnou „card“, která tě může provázet během tohoto měsíce.

Kolik chlebů a kolik ryb Ježíš rozmnožil pro zástupy? (... viz tajenka)



Děkujeme, že se zapojujete v tak hojném počtu do luštění. Všechny správné tajenky, které dorazily, jsme slosovali a zde máme tři šťastné výherce: **Kuba Havel, Jana Hinterholzingerová, Jakub Hrbek.**

Gratulujeme! Tajenky zasílejte na: katechetky@dicb.cz



# Následovat Ježíšův příklad

„Amen, amen,  
pravím vám: Kdo věří,  
má život věčný.“  
(Jan 6,47)

Obrázky si vybarvi a přemýšlej, jak bys podle toho mohl/a „žít“ i ty?

Jeden učitel Zákona se jednou zeptal Ježíše: mám milovat bližního jako sebe, ale kdo je můj bližní? Ježíš odpověděl tímto podobenstvím:



Ježíš rozmnožil chleby a ryby pro mnoho lidí. Zástup ho následuje na břeh jezera...



Vysvětluje jim, že je Boží Syn a říká: „Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe“. Ale někteří lidé mu nevěří.



A tak doplnil: „Kdo věří, má život věčný.“

Zkušenost Ervína z Panamy



Když mě paní učitelka zkoušela před tabulí, řekla mi, že jsem dobrý v matematice.



Pak mě poprosila, abych jí pomohl tím, že občas budu doučovat spolužáky, kteří mají s matematikou problémy.



Pomyslel jsem si, že kdyby byl na mém místě Ježíš, neřekl by jí „ne“. Začal jsem tedy s radostí dělat tento malý skutek lásky pro své spolužáky.



Losování výherců tajenky

**Katechetický den**  
**12. 5. 2018**  
**9.00 - 15.00**

**„Což nám nehořela srdce?“**

Podtitul: „Setkání se vzkříšeným Ježíšem“  
Děkanství u sv. Mikuláše v Českých Budějovicích

Interakce soustředěná na  
téma - didaktická metoda  
pro práci s dětmi i dospělými.

Doc. PhDr. Ludmila Muchová, Ph.D.  
Mgr. Veronika Iňová

Přihlášky posílejte na: [pumprova@dicb.cz](mailto:pumprova@dicb.cz) do 7. 5. 2018





## Konference k 300. výročí svatojánského zázraku ve Strakonících

**Rytířský sál strakonického hradu hostil v sobotu 10. února konferenci k připomínce jednoho ze čtyř zázraků, které byly uznány pro kanonizaci Jana Nepomuckého.**

V únoru roku 1718 totiž byla z náhonu takzvaného Pětikolského mlýna ve Strakonících zachráněna šestiletá dívka Rozálie Hodánková, která k úžasu mnoha později pečlivě protokolárně vyslechnutých svědků přežila bez zjevných zranění zhruba půlhodinovou pouť ledovou vodou pod dvěma z velkých mlýnských kol. Po vytažení a zahřátí v peřinách procitla a barvitě vyprávěla o sv. Janu Nepomuckém: „*Maminko, nehněvejte se na mne, že jsem do vody spadla. Vidíte, že mne nebudete proto bít? Hleďte, mně se nemohlo nic zlého státi, svatý Jan Nepomucký přišel ke mně a pravil mi: „Neboj se, ty se neutopíš.“*“ Matka se poté zeptala, jak svatý Jan vypadal. Děvče odpovědělo: „*Právě tak, jako na našem mostě; měl v jedné ruce kříž, v druhé palmu a na hlavě biret. Jenže socha na mostě jest dřevěná, zde však se mně objevil živý.*“ Mnozí vyslechnutí svědkové události si vzpomněli na to, jak stejná mlýnská kola před dvěma lety rozmačkala dva urostlé chasníky, které z náhonu vytáhli mrtvé.

Přísná kanonizační komise vyšetřovala strakonický zázrak několik let a mezi výpověďmi svědků vynikají také slova Rozálie otce – zámeckého správce Václava Hodánka: „*Mezi kolem a podlahou jest prostora sotva na 3 prsty široká; a právě pod tím kolem ležela má dcera nejméně půl hodiny v největším mrazu.*“ Po popisu záchrany uložil Hodánek manželce Kláře, aby z vděčnosti dala v zámecké kapli ve Strakonících sloužit po tři dny mši za poděkování Janu Nepomuckému a sám odjel do Prahy, kde navštívil jeho hrob. Racionálně-technickou rovinu neuvěřitelnosti záchrany Rozálieho života vnímal mlynářský stárek Antonín Mařena, který děvče z ledové vody vytáhl po otočení druhým zaseknutým mlýnským kolem. To mělo průměr přes 3,5 metru a mezi hranami jeho lopatek a dubovým dřevem vyloženým dnem náhonu zbývala mezera v šíři pouhých 2 až 3 prstů: „*I soudím podle toho, že Rosalie přirozeným způsobem nemohla při životě zachována*

*býti. Takéť, když jsem ji z vody vyťahoval, pražádné známky života jsem na ní nepozoroval a všickni ostatní ji za mrtvou považovali. Odešel jsem domů, abych se převlékl, osušil a ohřál, i nemyslel jsem jinak, nežli že děvče zemřelo. Až teprv za dobrou hodinu jsem se dozvěděl, že žije a mluví.“*

Strakonický svatojánský zázrak, který je pozoruhodným svědectvím o hloubce barokní lidové zbožnosti a úctě k Janu Nepomuckému již dlouho před jeho svatořečením (r. 1729), zařadil Strakonice na pole významných událostí evropských křesťanských dějin. Proto jsme připomněli nejprve jeho průběh a souvislosti na základě bohatě dochovaných pramenů a dosud známých historických výzkumů. Přední znalec křesťanské ikonografie a prorektor Karlovy univerzity prof. Jan Royt se poté v poutavé přednášce věnoval ikonografii sv. Jana Nepomuckého, která obohatila kulturu českých i dalších evropských zemí. Program v Rytířském sále uzavřela promluva Mons. Michaela Slavíka zaměřená na vnímání a hodnotu zázraků v současném světě, jejichž význam si lze uvědomit v každodenním životě, když nezdědka přicházejí události racionálně těžko vysvětlitelné.

Program první fáze oslav strakonického svatojánského zázraku vyvrcholil mší celebrovanou pomocným českobudějovickým biskupem Pavlem Posádem. Nedaleko od dějiště slavného svatojánského zázraku bohoslužba připomněla jedny ze základních křesťanských hodnot – smíření, odpuštění, naděje a lásku. Ty bychom měli vyprošovat nejen našemu městu. Oslavy svatojánského zázraku proto budou pokračovat další přednáškou 21. února a koncertem 16. května. Veřejnosti bude poté nabídnut sborník aktuálních příspěvků.

PhDr. Miroslav Žitný



# Začít ZNOVU

**V poutním domě Emauzy na Klokotech v Táboře se od 13. února schází každé úterý večer skupinka asi dvanácti lidí na kurzu s názvem Začít znovu. Jedná se o šest setkání určených pro lidi, kteří prožili rozpad partnerského vztahu či přímo manželství.**

Každý večer začíná společnou večeří. Následují krátké přednášky lektora kurzu Jana Hučina na připravená témata střídané s diskusí ve skupinkách. Cílem kurzu je nejen se dozvědět, jak řešit konkrétní situace po rozvodu, ale především sdílení vlastních zkušeností, bolestí a zážitků. Podobné kurzy probíhaly v Praze, Brně a v Pardubicích. Jak potvrzují mnozí účastníci těchto kurzů: „Začínali jsme kurz jako mnohdy cizí neznámí lidé, plní ostychu a bolesti. Končíme kurz jako společ-

čerství lidé, kteří v kurzu našli přátele, kteří jim jsou oporou.“ Například absolventi podzimního pardubického kurzu se dále stýkají, uskutečnili společný výlet do Prahy, plánují společnou návštěvu plesu, další výlety, v červnu víkendové vodácké setkání. Během týdne jsou v telefonickém a e-mailovém kontaktu. To vše jim dává sílu unést nelehkou životní situaci, ale také pomáhat dalším lidem mimo skupinu, kteří se ocitli v podobných těžkostech, cítí osamění, zklamání a mnohdy nepřijetí. Vše nasvědčuje tomu, že i klokotská skupinka rozvedených se stane takovýmto společenstvím otevřeným přijímat všechny, jejichž partnerský vztah z nejrůznějšího důvodu ztroskotat a kteří chtějí začít znovu. Pro všechny, kterých se předchozí věty týkají, je připravena webová stránka **www.zacitznovu.cz**. Zde naleznou informace o připravovaných kurzech a akcích již fungujícího společenství, i kontakt na koordinátory projektu, s nimiž mohou třeba i domluvit pořádání kurzu pro zájemce přímo v jejich městě.

*Pavel Kubec, redakčně upraveno*

Inzerce

**Srdečně zvou obláti z Klokot.**

## FESTIVAL OBLÁTSKÝCH POVOLÁNÍ

12|5|2018 Plasy  
10:00-24:00



WORKSHOPY 10:30  
M. O. VÁCHA 14:30  
WORSHIP 20:00  
OMI CAFFÈ  
TICHÁ STORY  
RUNNING FOR VOCATIONS  
PROGRAM PRO DĚTI :

vlastimil@oblati.cz  
733 755 901 OMI

## Personalia

### A. Ustanovení:

**Mgr. Tomasz Maciej Zbucki** byl k **28. 2. 2018** odvolán z úřadu administrátora in materialibus farnosti **Roseč** a z jáhenské služby v **Jindřichově Hradci** a **Horní Pěně**, vše vikariát Jindřichův Hradec, a od **1. 3. 2018** byl ustanoven k jáhenské službě v **Domě sv. Františka ve Veselí nad Lužnicí**, vikariát Tábor. Č. j.: 549 a 550/2018.

**R. D. Ivo Prokop** byl k **28. 2. 2018** odvolán z funkce administrátora in spiritualibus farnosti **Roseč**, vikariát Jindřichův Hradec, a od **1. 3. 2018** byl ustanoven excurrento administrátorem farnosti **Roseč**, vikariát Jindřichův Hradec. Všechna dosavadní ustanovení zůstávají v platnosti. Č. j.: 551/2018.

**P. Martin Sedloň, OMI** byl od **1. 3. 2018** ustanoven výpomocným duchovním ve farnosti **Tábor-Klokoty**, vikariát Tábor. Č. j.: 552/2018.

### B. Životní jubilea:

**P. ThLic. Tomáš Vyhnálek, OMI** oslaví **20. 3. 2018** své čtyřicáté narozeniny.

**P. Dr.theol. Tomáš Cyril Havel, CFSsS** oslaví **29. 3. 2018** své čtyřicáté narozeniny.

**P. Mgr. Josef Mendel, SDB** oslaví **20. 3. 2018** své padesáté narozeniny.

**R. D. Miroslav Nikola** oslaví **21. 3. 2018** své sedmdesáté narozeniny.

**Bc. Josef Košatka**, trvalý jáhen oslaví **8. 4. 2018** své sedmdesáté narozeniny.

**Jaroslav Filip**, trvalý jáhen oslaví **3. 4. 2018** své sedmdesáté páté narozeniny.

**Všem jubilantům upřímně blahopřejeme.**

### C. Výročí kněžského svěcení:

**P. Prof. ThLic. PaedDr. Martin Weis, Th.D.** oslaví **16. 3. 2018** své třicáté výročí kněžského svěcení.

**K výročí kněžského svěcení upřímně blahopřejeme.**

# Týden pro rodinu 2018



**O Týdnu pro rodinu se čtenáři Setkání určitě nedozvídají poprvé. Proč se vlastně objevuje tematické zaměření dnů, týdnů nebo dokonce roků. Jen namátkou jmenujme Národní týden manželství, který každým rokem získává větší ohlas, nebo Den matek, kterým Týden pro rodinu začíná. Tematické roky vyhlašuje i Svatý otec, tematické roky jsou vyhlašovány Českou biskupskou konferencí.**

Určitě je smyslem těchto počinů zaměřit se na to, co je pro život člověka, společenství i celé veřejnosti potřeba a na co se možná pozapomíná.

Tak je tomu u nás i s rodinou. Nemá rozhodně na různých ustlání ekonomicky, a tak ani co do společenské prestiže. Stabilita rodiny je ohrožena velkou mírou rozvodovosti. Uvádí se, že v České republice dosahuje rozvodovost těsně pod 50% z počtu manželství uzavřených v daném roce. Naštěstí to neznámá, že by se rozváděla polovina všech existujících manželství. Rozvod přichází průměrně po 12 letech trvání manželství, i když s nejvyšší mírou rozvodovosti se setkáváme mezi 3. a 4. rokem po uzavření sňatku. Většinou se uvádí jako důvod rozvodu rozdílnost povah, názorů a zájmů a v neposlední řadě také nevěra. O rodinu přijde tak po rozvodu ročně více jak 26.000 nezletilých. V naší zemi přibývá rovněž nesezdaných soužití, což odpovídá i názoru 42% populace, že manželství není nutnou podmínkou pro rodičovství. A počet příznivců tohoto mylného názoru bohužel roste.

Církev si je ale vědoma velké hodnoty rodinného společenství pro každého jednotlivce i pro celé lidstvo, je její ochránkyní po celá století a v jejím dnešním ohrožení tím více. Papež František označil „rodiny jako odpovědi na lásku, která vychází z každého muže a ženy. (...) Rodiny, a zejména křesťanské rodiny, jsou dobrou zprávou – evangeliem – pro církev i svět. Právě ony totiž doslova podporují život církve i život světa.“ Rodinný svaz (Asociace center pro rodinu – patří tam i centra pro rodinu českých a moravských diecézí) vyhlašuje tedy v roce 2018 již jedenáctý ročník Týdne pro rodinu. Bývá to obvykle týden plný událostí a příležitostí k setkávání a společně trávenému času. A čas je hlavním tématem letošního ročníku: **Týden pro rodinu – Čas být spolu.** Týden pro rodinu je každoročně vyhlašován tak, aby zahrnoval 15. květen, den, který byl v OSN vyhlášen Mezinárodním dnem rodiny v roce 1984. Týden pro rodinu 2018 proběhne mezi 12. 5.–20. 5. 2018. Na webových stránkách Rodinného svazu najdete k inspiraci informace o všech akcích v celé republice <http://www.rodiny.cz/rodinna-politika/140-tyden-pro-rodinu-2018>. K Týdnu pro ro-

dinu se svými akcemi přidávají i další, kteří věřící nejsou, ale kteří vnímají v rodině velkou hodnotu pro svůj život.

Snad se pro rodinu blýská na lepší časy, kdy v některých městech a obcích svolává veřejná správa pracovní skupiny prarodinných organizací a postupně počítá s rodinou i v komunitním plánování.

Udělat si na sebe čas... co to vlastně pro nás znamená? Čas si na sebe navzájem děláme, v něm o sebe a chod rodiny pečujeme, jinak by rodina nemohla existovat, rozpadla by se. Tento týden je ale příležitost odložit všechny „nutné“ záležitosti a udělat si pro rodinu čas mimořádný. Vytvořit čas a nakonec i prostor, kde by nám bylo dobře. Udělat z toho času, který ubíhá, míjí a my ho dobíháme nebo nestíháme, čas požehnaný – čas pro sebe navzájem. Jak ho vyplnit je jistě na každém, ale co chybět nebude, je láska, úsměv, dobrá slova, humor a hra, prožitek společenství rodiny. I Bůh přišel se spásou člověka do rodiny a vstoupil do času. Čas nám byl dán jako dar a lze ho využít pro zpevnění, ozdravení, možná až záchranu rodiny. Utvořme také společně čas, který se stane pro tu naši rodinu významným, památným. Možná členové z širší rodiny, starší, si s takovým úkolem snadněji poradí a ukážou mladším, jak se to dělá. I v naší diecézi pracují na akcích Týdne pro rodinu vikariátní zástupci, můžete se těšit, že v příštím čísle Setkání na ně najdete pozvánky. Ale Týden pro rodinu je věcí každého, kdo do rodiny patří, takže příprava času pro rodinu se týká nás všech. A tak se na těchto stránkách mohou objevit i vaše dobré nápady, jak využít čas, kdy jste v rodině spolu.

*Diecézní centrum pro rodinu*

Inzerce



**ČESKÉ  
BUDĚJOVICE**

## VEČER DŮVĚRY

9. května 2018 v 19.00

Studentský kostel  
Svaté rodiny

ZTIŠENÍ  
MODLITBY  
WORKSHOPY  
SPOLEČENSTVÍ  
ZPĚVY Z TAIZÉ

Přijďte se ztišit a zapálit svíčku

[www.dnyduvery.cz](http://www.dnyduvery.cz)





## Zveme vás...

- **11. 4. 18:00** Poutní dům Emauz, Tábor – Klokoty – **Islám v Evropě**, různorodost muslimských komunit v Evropě; přednáší Mgr. Martin Klapetek, Ph.D. z Teologické fakulty JU.
- **21. 4. 9:00 – 16:30** DK Metropol, Č. Budějovice – **Oblastní setkání Charismatické obnovy** „Jdi a zbuduj můj dům“; hosté bratři františkáni a tým.
- **12. 5. 10:00** Pardubice – Salesiánské středisko mládeže – **FESTIVAL 2018**; mše svatá, divadlo, koncerty, workshopy, sportovní aktivitami ad. Prožijte aktivně den plný her a milých setkání.
- **25. 5.** Českobudějovická diecéze, ČR – **Noc kostelů 2018**; kostely a modlitebny církví. Opět se nabízí možnost setkat se s křesťanstvím prostřednictvím hudby, umění, zážitku, ... [www.nockostelu.cz](http://www.nockostelu.cz).
- **16.–17. 5.** Tábor – Klokoty – **Exercicie všedního dne na Klokotech s P. ThLic. Martinem Sedloněm, OMI misionářem milosrdenství „Být svátostí naděje“** Kontakt: Jana Ryjáčková: 731 402 906 **e-mail:** [klokotypoutni@centrum.cz](mailto:klokotypoutni@centrum.cz)

### Z diáře biskupa Vlastimila Kročila

- 7. 4. 10:30 – Pochod pro život, Praha
- 9.–11. 4. Zasedání české a slovenské biskupské konference, Nitra
- 21. 4. 10:00 – Slavnostní převezení ostatků kardinála Josefa Berana, Praha
- 22. 4. 11:00 – Neděle Dobrého pastýře, Vlachovo Březí

### Z diáře biskupa Pavla Posáda

- 6.–8. 4. Duchovní obnova pro poutníky, Svatý Hostýn
- 8. 4. 15:00 – Pouť k Božímu milosrdenství, Soběchleby
- 12. 4. Setkání s bohoslovci a přestavenými, AKS Praha
- 21. 4. 10:00 – Slavnostní převezení ostatků kardinála Josefa Berana, Praha

Inzerce

Kněží strakonického vikariátu  
srdečně zvou na

## Pouť na Lomec u Vodňan

### STRACH V ŽIVOTĚ ČLOVĚKA A JAK MU ČELIT?

#### 14:00 - Zahájení poutě

možnost adorace, svátosti smíření,  
přímělné modlitby, spočinutí v poutním  
areálu, rozhovorů, setkání, růžence

#### 14:00 - 16:30 - program pro děti

#### 15:00 - Promluva otce biskupa Tomáše

Téma: Strach v životě člověka a jak mu čelit?

#### 17:00 - Slavení eucharistie

hlavní celebrant otec biskup Tomáš



Sobota  
5. května  
2018

Kazatel:  
otec biskup  
Tomáš Holub

## DCR připravuje a zve....

### • Kurzy přípravy na manželství v r. 2018

setkání kurzů přípravy manželství (civilní i církevní) s 6 setkáními, v kterých se zaměřuje na následující témata: biblické pojetí manželství, komunikace, konflikty a jejich řešení, sexualita a rodičovství, duchovní rozměr manželství, manželský slib). Koná se **v kanceláři DCR v Kanovnické ul. 12 v Českých Budějovicích**. Pokud máte zájem, kontaktujte prosím t. č. 731 402 981.



- **Víkendové setkání pro manžele 50+ „Jak naplnit prázdné hnízdo“** – pro rodiče, kterým odešly nebo odcházejí děti z domova v termínu **6.–8. 4. 2018 v penzionu Panský dům v Rožmitále pod Třemšínem**, kde budou programem provázet manželé PhDr. Alena Poláčková a jáhen ing. Pavel Poláček. Přihlásit se můžete na e-mailu [info@panskydumrozmital.cz](mailto:info@panskydumrozmital.cz) nebo na telefonu 734 435 295, kde Vám také rádi zodpoví jakékoliv dotazy.

- Ve spolupráci s Modrou pomněnkou, z. s. vznikla **svépomocná skupina „Nejste sami“** jako odpověď na potřeby rodičů po ztrátě dítěte. Její setkání se bude konat vždy **poslední středu v měsíci v přízemním sále Děkanství u sv. Mikuláše v 17:30**. Na setkání je třeba se přihlásit kvůli snazší organizaci. Nabídněte prosím těm, kterých se akce týká, na našich webových stránkách najdete pozvánku k tisku.

- **Týdenní duchovně relaxační pobyt rodin „Hledání hranic“ s vojenským kaplanem P. Janem Böhmem v poutním domě v Králíkách v termínu 1.–7. 7. 2018**. Více informací včetně přihlášky najdete na našich webových stránkách. V případě dotazů a nejasností, volejte na 380 420 342, 731 402 981

**Další informace o akcích a přihlášky na duchovně relaxační pobyt najdete postupně na [www.dcr.bcb.cz](http://www.dcr.bcb.cz)**

Inzerce

# Připravme svá srdce

**Mnoho lidí v době postní využívá duchovních obnov, aby plodně přežili postní dobu a připravili svá srdce na Ježíšovo vítězství. Jaké jsou jejich dojmy?**



*Postní rekolekce v Č. Budějovicích*

## Jak jsem se těšila na postní duchovní obnovu s biskupem P. Posádem

**Jako bývalá katechetka jsem měla duchovní obnovu pravidelně zajišťovanou z biskupství. Nyní, kdy už jsem deset let v důchodu, vnímám, jak mi tyto dary chybí. Proto jsem pookřála, když jsem zaslechla na Rádiu Proglas oznámení o postní duchovní obnově s biskupem Posádem.**

Ale kde a kdy, to jsem bohužel nezachytila. Musím podotknout, že s internetem pracovat neumím.

Po několika dnech mi to nedalo a zavolala jsem P. Posádovi. Ale ani on zatím nic bližšího nevěděl, jen to, že to bude někde u Klatov. A tak jsem čekala.

Ve Švihově u Klatov, kam jezdím za dcerou a její rodinou, ohlásil po nedělní mši sv. 25. 2. P. Tomáš, že obnova s P. Posádem bude 3. 3. v 9:30 „v Blanici“ – slyšela jsem já.

Snadno si najdu Blanici na mapě a v tamním kostele se určitě dozvím ostatní podrobnosti. Pojedu dřív, stejně chci jít ke svátosti smíření.

Na Rádiu Proglas mi ještě ve čtvrtek potvrdili, co už jsem věděla – 3. 3. v 9:30 „v Blanici“ a já se začala opravdu velmi těšit! Celý pátek jsem věnovala vaření a pečení, neboť jsem očekávala příjezd členů rodiny z různých koutů a chtěla jim zajistit veškeré pohodlí.

V automapě byly Blanice dvě. Jedna v okr. Strakonice, druhá Tábor. Usoudila jsem, že Klatovům jsou blíže Strakonice a rozjela se tedy tam; znalá své špatné orientace jsem vyjela v sobotu ráno raději už v 7 hodin, abych tam byla včas.

Do Blanice jsem dorazila celkem bez problémů asi v 8:45. Je to malebná vesnička nedaleko Bavorova s velkým kostelem sv. Jiljí, po ránu ještě panensky nedotčená, sněhem posypaná. Všude klid a tichý mír. - No, je ještě velmi brzy – uklidňo-

vala jsem samu sebe. Asi v 9 hodin jsem lehce zneklidněla. Za půl hodiny zde zahajuje přednášku pan biskup a zatím se vůbec nic nehýbe. Kostel zamčený, zajištěný řetězem. V 9:15 jsem se rozhodla zavolat panu biskupovi... Seděl v autě a blížil se ke Klatovům, kde v obci Plánice měl za chvíli zahájit svou přednášku. Aha! Plánice u Klatov, nikoli Blanice. Co teď?

Do Klatov už nepojedu, je to daleko, ale když už jsem zde, vychutnám si místa, kde působil P. František Hobizal, jehož „Šumavskou trilogii“ pravidelně a s napětím poslouchám tyto dny na radiu Proglas. Že působil v nedalekém Bavorově, jsem věděla a že tedy dojížděl sem do Blanice, bylo nasnadě.

V Bavorově mi „zlatá mříž“ dovolila do kostela alespoň nahlédnout. A ejhle! Na nástěnce oznámení: Duchovní obnova na Lomečku 3. 3., dál jsem to nestudovala, věděla jsem, co jsem vědět chtěla. Rozjedu se tedy na Lomeček.

Lomeček se hledá. To jsem věděla už z minulých let. Když už jsem to téměř vzdala a rozhodla se vrátit domů, ukázala se cedule Újezd a to už jsem poznala, že to není daleko.

Dorazila jsem na Lomeček! Opět nádhera! Opět ticho, klid a jen sníh. Nikde se nic ani nepohnulo. A hle – cedule – duchovní obnova začíná v 15 hodin. Bylo 11 a mrzlo. WC našťástí v provozu.

Rozhodla jsem se tedy alespoň pomodlit v kostele, v prostoru



opět ohraničeném „zlatou mříží“. (Zlatá proto, že kdyby nebylo oné mříže, nebylo by ani toho malého prostoru v kostelíčku.)

Všimla jsem si mezi tiskovinami nabídky s malými papírky opatřené malinkou gumičkou. Byly to moudrosti a každý si směl vzít jen jednu – stálo tam.

Pečlivě jsem si tu svou vybrala a četla: „Jít do neznáma je lepší, než zůstat tam, kde nic není.“

Martina Kučerová

## Sobotní postní rekolekce se v Českých Budějovicích vydařila

**V sobotu 10. března kroky mnohých mířily na Piaristické náměstí, ale ne všichni si přišli vybrat něco z nabízených produktů na trhu či si prohlédnout historické památky. V klášterním sále od devíti hodin totiž byla postní rekolekce, na kterou zavítalo 22 účastníků.**

Dopoledne měl nejdříve otec Tomas van Zavrel přednášku o utrpení – z pohledu Bible, a to již od začátku stvoření a odvrácení se prvních lidí od Boha. Zajímavé bylo vysvětlení, že existují dva druhy „nic“ – kladné „nic“, které potvrzuje, že „na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha a to Slovo bylo Bůh. To bylo na počátku u Boha. Všechno povstalo skrze ně a bez něho nepovstalo nic, co jest.“ (Jn 1, 1–3) Druhá podoba „nic“ je záporná a ta povstala skrze hříchy. Pád prvních lidí nebyl pádem do nicoty, avšak Kristus svým utrpením a opuštěností prošel nicotou. Jeho poslušností až na kříž jsme byli vtaženi do Boží vůle a Boží láskou, kterou nám zjevil do krajnosti, vytrhl staré jedovaté žihadlo, zasazené ďáblem.

Na to navázaly Hanka Kalná a Lenka Vencová kreativní prací s Biblí, kdy účastníci rekolekce se učili vnímat Boží slovo všemi smysly a srdcem a zachytit výsledek svého rozjímání pomocí různého materiálu na papír. Hotovou práci si zanesli během ztišení v kostele Obětování Panny Marie k připravenému kříži před obětní stůl.

Rekolekce pokračovala odpoledne mší svatou, při níž jsme Kristu „složili k nohám“ vše, co nám brání přiblížit se víc k Bohu a také všechnu svou vděčnost. Den plný rozjímání, společenství a hojnosti byl završený koncertem Pražské katedrální scholy – zpěv gregoriánského chorálu kombinovaný s hrou na violu da gamba.

Ztišit se, zvláště v postní době, potřebujeme všichni, a tak velké poděkování patří otci Zavrelovi, usměvavé dvojici Hance a Lence, panu Míchalovi, Diecéznímu katechetickému středisku a Pražské katedrální scholě a dalším.

Iva Hojková

## KARMELITÁNSKÉ NAKLADATELSTVÍ

Na Sadech 19, 370 01 České Budějovice  
www.kna.cz, www.ikarmel.cz

Neal Lozano

### Návrat staršího bratra

Autor nás vede k zamyšlení nad tím, zda v nás také nedřímou postoje staršího bratra z Lukášova evangelia, který – aniž by se od něj fyzicky vzdálil – dávno opustil svého otce srdcem.

brož., 136 s., 189 Kč

Ulf a Birgitta Ekmanovi

### Velký objev

*Naše cesta do katolické církve*

Svědectví o svém životním hledání manželé Ekmanovi nesešli za cílem životní kontroverzi. Jejich vyprávění dýchá zralostí, pokorou a vděčností za vše, co je na této cestě posunulo dál.

brož., 208 s., 299 Kč

Mariateresa Zattoni, Gilberto Gillini

### Křehké vztahy?

*Víry a antiviry v manželství*

K oslabení partnerského vztahu přispívají útoky jistých virů, které jsou produktem kulturního a společenského klimatu. Jaké konkrétní antiviry mohou párům pomoci účinně se bránit?

brož., 104 s., 199 Kč

James Martin

### Jezuitský návod

*(téměř) na všechno*

V knize známého jezuitského kněze nenajdeme řešení všech problémů, ale můžeme se naučit, jak hledat Boha úplně ve všem.

brož., 416 s., 489 Kč

James Mallon

### Proměna farnosti

*Z udržovacího režimu k misijnímu zápalu*

Církev dostala jako hlavní úkol získávat učedníky a vycházet s radostnou zvěstí ke všem lidem. Kanadský kněz J. Mallon nabízí řadu podnětů, jak dospět k tomu, aby se farnosti začaly probouzet.

brož., 292 s., 299 Kč

Papež František

### Dary Ducha

Katecheze papeže Františka mohou být k užítku nejen novým břimovancům, ale všem, kdo chtějí hlouběji poznat Ducha Svatého a otevřít se jeho životodárnému působení.

brož., 40 s., 59 Kč





# Salesiáni ve ŠPIČKOVÉ architektuře

**Už přes tři roky slouží obyvatelům největšího budějovického sídliště Máj komunitní centrum, které vzniklo jako součást jeho regenerace, a dotváří budoucí centrum čtvrti. Působí v něm Salesiánské středisko mládeže, ale také mateřské centrum, nízkoprahové zařízení pro děti a mládež, středisko primární prevence, sociální poradna a služebna městské policie.**

Investor – město České Budějovice, začlenilo projekt centra do Integrovaného plánu rozvoje měst (IMRM) a uspořádalo v roce 2010 architektonickou soutěž. Z ní vzešel jako vítězný návrh bratislavského studia SLLA Miriam Liškové a Michala Sula a Jozefa Skakana. Rozhodnutí soutěž uspořádat se městu vyplatilo, dům získal slovenskou cenu za architekturu CEZAAR, byl ve finále České ceny za architekturu a měl nominaci na evropskou cenu za současnou architekturu Mies van der Rohe.

Pro slovenský DenníkN se o stavbě vyjádřil architekt Osamu Okamura: „Je to výnimočné dielo, ktoré sčasti odzrkadľuje akýsi nový fenomén slovenskej architektonickej scény a zároveň jeden neľahký,“ hovorí Okamura. Autori komunitního centra sú totiž doma takmer neznámi, v zahraničí však vyhrávajú architektonické súťaže – tak, ako aj v prípade tejto stavby, ktorá, žiaľ, nestojí v Petržalke, ale na sídlisku v Českých Budějovicích, píše list.

Cestu výjimečné stavbě vydláždil tehdejší manažer IPRM, otec myšlenky architektonické soutěže a předseda poroty Petr Pelech (mimochodem autor teoretické práce „Vilová architektura v Českých Budějovicích se zaměřením na třicátá léta 20. století“ – 2003). „Ano, soutěž jsem prosadil a zorganizoval, ale sám bych nic nezmohl, kdybych nedokázal přesvědčit politiky. Dík patří tehdejšímu náměstkovi Františku Jelenovi a jeho poradci Zdeňku Čápkovi, kteří se soutěže nebáli. Možná proto, že Zdeněk Čápek byl jako náměstek u soutěží na Dlouhý most a dostavbu radnice. Právě on a tehdejší tajemník magistrátu Lukáš Mašín, kteří stojí za těmito dvěma stavbami, mi byli vzorem“ a dodává: „Nerad bych zapomněl na členy komise, Hynka Látníka, Michala Trpáka, Stanislava Kováře, Petra Šímu, odvedli skvělou práci“.

Slova Petra Pelecha o tom, že když se chce, lze soutěž prosadit, potvrzuje pro DenníkN jeden ze spoluautorů domu Michal Sulo: „Vždy je to o konkrétnych ľuďoch, stačí, aby bol ktosi aktívny, tak, ako aj v Budějovicích. Stačí jeden človek, ktorý dokáže presvedčiť samosprávu, že súťaž na verejnú stavbu má zmysel,“ říká.

Komunitní centrum ukazuje cestu, jak lze s veřejnými prostředky nakládat. V Budějovicích z architektonické soutěže vznikla po revoluci řada staveb, některé jsou už ikonami města. Bohužel od roku 2010 se s výjimkou Parku Čtyři Dvory žádná architektonická soutěž nekonala.

Miroslav Bína

Inzerce

Katolická charismatická obnova  
České Budějovice zve na:

**Hosté:  
Bratři františkáni  
a tým**

**DK Metropol  
České Budějovice  
Kruhový sál**

**9:00 Chvály**  
Přednáška: svědectví  
Občerstvení  
Mše svatá  
**12:45 oběd**  
Odpoledne možnost  
svátosti smíření  
přímluvné modlitby  
**15:00 modlitba**  
**16:30 závěr**

Dobrovolné vstupné  
Hlídkání dětí zajištěno  
Více info: cbudejovice@cho.cz

**Oblastní setkání**

**Jdi a zbuduj můj dům**

**sobota 21. 4. 2018**

„Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat: přijdeme k němu a učiníme si u něho přibýtek.“ (Jan 14,23b)



# Setkání s Písmem Svatým

**Od slavnosti Zmrtvýchvstání Páně až do slavnosti Seslání Ducha Svatého se místo úryvků ze Starého zákona jako první čtení čtou perikopy ze Skutků apoštolů, které Lukáš napsal jako pokračování svého evangelia někdy v letech 80–90 po Kr. Vyprávějí o šíření křesťanství po Ježíšově smrti a vzkříšení z Jeruzaléma až do Říma.**

Kristovo působení tak nekončí jeho osobním příběhem, ale pokračuje skrze jeho apoštoly, kteří s ním byli od počátku a zároveň také byli svědky jeho zmrtvýchvstání (1,21–22). Zmrtvýchvstalý Kristus jim sám slibuje moc přinášet svědectví o něm „až na konec země“. Ta jim je po jeho nanebevstoupení (1,8–11) a po zvolení Matěje místo Jidáše mezi Dvanácti (1,12–26) podivuhodným způsobem darována sestoupením Ducha Svatého (2,1–13). Petr objasňuje tuto mimořádnou a pro poslání církve konstitutivní událost. Přítomnost Ducha Svatého je, jak předpověděl prorok Joel, znamením poslední doby dějin světa, v níž se rozhoduje o definitivním osudu člověka v závislosti na tom, zda „bude vzývat jméno Páně“, zda se obrátí a přijme křest, a tím odpustění hříchů a dar Ducha (2,14–41).

Prvotní církev v Jeruzalémě, charakterizovaná vzájemným společenstvím ve víře, účastí na eucharistii a na modlitbách a sociální solidarností, je vzorem křesťanského soužití (2,42–47). Uzdravení chromého od narození je pro Petra příležitostí pronést kázání o uzdravující moci víry v Krista a o jeho spasitelském poslání (3,1–26). Působení apoštolů v Jeruzalémě naráží na odpor židovských vůdců, kteří se snaží zabránit šíření nové víry, což vede církev k modlitbě a ještě většímu odhodlání hlásat Boží slovo (4,1–31). Ačkoli je jeruzalémská církev jako celek vzorem jednoty a solidarity (4,32–37), není prosta takových jedinců jako Ananiáš a Safira, kteří svým podvodným jednáním vědomě obelhávají Boha (5,1–11). Poněvadž apoštolové i nadále konají zázraky, jsou vyslýcháni před veleradou, kde Petr potvrzuje jejich odhodlání vydávat svědectví o Božím jednání v Ježíši Kristu. Bůh sám je zdrojem také jejich činnosti, jak naznačuje Gamaliel a potvrzují dále Skutky (5,12–42). Situace helénistických vdov v Jeruzalémě vede k ustavení sedmi jáhnů, mezi nimiž vyniká Štěpán, který je pro svou víru v Ježíše Krista a pro svou ostrou kritiku židovských autorit ukamenován (6,1–7,60). Pronásledování církve, které tehdy v Jeruzalémě nastalo, vedlo k dalšímu šíření evangelia. Samařsko přivedla k obrácení Filipova moc konat zázraky, kterou si marně chce



*Zmrtvýchvstání Krista, Mistr třeboňského oltáře*

od apoštolů koupit Šimon Mág. Etiopský dvořan, pokřtěný Filipem, může být prvním šířitelem nové víry ve své zemi (8,1–40). Zásadních událostí jak Skutků, tak celých křesťanských dějin, je setkání Šavla z Tarsu se zmrtvýchvstalým Ježíšem u Damašku a jeho uvedení do církve učedníkem Ananiášem (9,1–30). Apoštol Petr zatím pokračuje ve své evangelizační činnosti, v Lyddě uzdravuje ochrnutého Eneáše a v Joppe křísí mrtvou učednici Tabitu (9,31–43). Když na základě vidění pokřtí v Cesareji pohanského setníka Kornelia a lidi v jeho domě, otevírá se tím zcela jasně stejný přístup k spáse také pohanům (10,1–11,18). Herodes Agrippa I. dal popravit Jakuba, Janova bratra, a nechal uvěznit Petra, který je z vězení zázračně vysvobozen (12,1–19) a mizí ze scény, na kterou jako hlavní postava nastupuje Pavel,

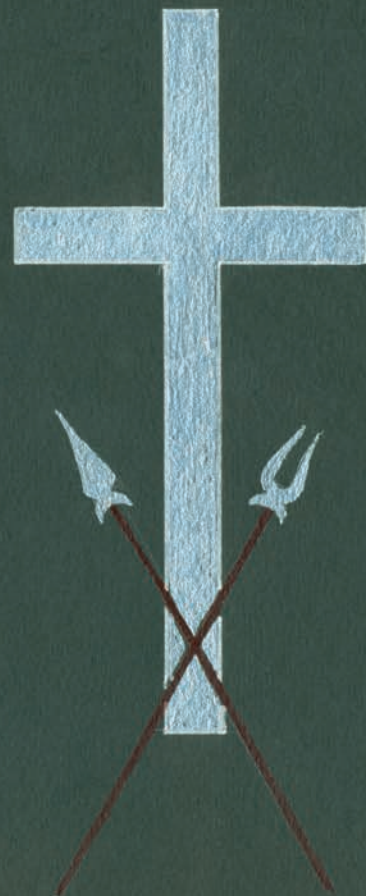
kteří spolu s Barnabášem působí v Antiochii, středisku misie k pohanům, kde byli Ježíšovi učedníci poprvé nazváni křesťany (11,19–30). Antiochijská církev z pověření Ducha Svatého vysílá Pavla a Barnabáše na Kypr, odkud pokračují na území Malé Asie do Antiochie v Pisídii, kde naráží na odpor židů žálících na jejich misijní úspěchy, protože se úspěšně obracejí na pohany. Židé, kteří neuvěřili jejich kázání, vystupují proti nim násilně také v Ikoniu, proto apoštolové odcházejí do Lys-try. Zde jim, poté co uzdraví chromého, chtějí místní obětovat býky jako pohanským bohům. Na popud nepřátelských židů je Pavel kamenován, ale přežije a odchází s Barnabášem do Derbe, kde získali mnoho učedníků. Ze své první misijní cesty se vracejí zpátky do Antiochie (13,1–14,28). Misijní úspěchy mezi pohany vyvolají velkou diskusi ohledně způsobu jejich přijímání do církve. Složitá jednání na sněmu v Jeruzalémě ukončí proslovy Petra a Jakuba a „apoštolové a starší spolu s celou církevní obcí“ rozhodnou, že není třeba po pohanech obrácených na křesťanství vyžadovat obřízku ani zachovávaní Mojžíšova zákona, pouze vyhýbaní se pohanské bohoslužbě, smilstvu a požívání masa zvířat, která nebyla zbavena krve (15,1–35).

*ThLic. Julius Pavelčík, Th.D.*

A AŽ MI DÁ PÁN,



VĚŘTE, BUDU ŽÍT,



ŽE SE MU BUDU SMĚT VEČNĚ KLANĚT,

Archiv BCB a postulantů

ABYCH TAM ADOROVAL A ZA VÁS PROSIL, ABYCHOM SE V NEBI SHLEDALI.

## Modlitba za zdárný průběh procesu beatifikace biskupa JOSEFA HLOUCHA

*Pane Ježíši, Ty jsi Syn věčného Otce, a přestože máš všechny božské výsady, stal ses člověkem a služebníkem nás všech. Jako „Dobrý pastýř“ nám ukazuješ cestu a voláš k následování.*

*V Tvých šlépějích kráčet i biskup Josef Hlouch, věrný „pastýř lidu svého“, který se stal oporou a svědkem víry v době útlaku církve; vždy dovedl spojovat své bolesti a utrpení s Tvou obětí na kříži a nikdy neztrácel naději a důvěru v Tvou láskyplnou prozřetelnost. A tak jako on, věříme i my v Tvou všemohoucnost, dobrotu a lásku.*

*V této chvíli se odvažujeme prosit, náš Pane, abys – je-li to Tvá vůle – dovedl ke zdárnému konci naše úsilí v procesu o beatifikaci tohoto věrného služebníka. Naše kroky svě-  
řujeme i mocné přímluvě Tvé Matky, Panny Marie, která je i naší Matkou, Matkou Církve.*

*Amen.*